

Töö ja hobi joonel – vasakul Jaani töölaud, paremal töötleb ta hobifotograafia fotosid.

Jaan Pillesaar ei pea ideid suurt millekski, sest neid jagub kõigil. Võidavad need, kes ideed ka päriselt teoks teevad. Kõige paremad ideed, mida asuda laias maailmas teoks tegema, tulevad Pillesaarel tema Kakumäe kodus selili voodis lamades.

TEKST MARI METS, FOTOD MEELI KÜTTIM, ERAKOGU

Tüüpiline Jaani tööpäev algab hommikumannis. Esimene tass kohvi käes, lülitab ta kõrge töölauda taga sisse arvuti oma kolmest küljest akendega ümbritsetud kodukontoris. Lapsed on kooli läinud, hommikustes ummikutes pole pidanud istuma, aknast avaneb vaade majatagusesse seenemetsa – päev algab igati pingevabalt. Kõrvaltoas sädistavad tütarde papagoid. Tõsine töö hakkab pihta teise tassi kohviga.

“Uhkes üksinduses kodus ajude ragistamine on privileeg,” ütleb Jaan. Seda privileegi saavad soovi korral nautida kõik Pillesaare juhitud tarkvarafirma Helnese töötajad, kuid häda on selles, et Helmes on valdavalt tiimitöö ja tiim käib ikka kontoris koos. Üks edukas firma saabki tänapäeval olla ainult hea tiimitöö tulemus, üheski inimeses üksinda ei peitu kõiki selleks vajalikke talente, sõnab Jaan.

Jaan Pillesaar võib jätta malbe ja tagasihoidliku inimese mulje, kuid oma arvamus Eesti elu tervisest on Jaanil tugev. Ta ei kipu kiitma takka riigi veenvale reklaamitööle, mis loob kuvandit Eestist kui maailma parimast paigast ettevõtte asutamiseks, sest ettevõtlusaktiivsus on siin Jaani kinnituseks üks Euroopa madalamaid. Tööjõumaksud on suured. Nõukogudeaegsed röövkapitalismi ilmingud pole kadunud. Riik ei kannu oma ärimehi just kätel. Olla Eestis ettevõtja pole meelakkumine.

Esimesed kümme aastat oma äri käima tõmmates ei näinud Jaan ühtegi pühapäeva. Nüüd, 47. eluaastaks on saabunud hetk, mil ta võib oma Kakumäe tagaaias jala üle põlve visata, hinge tõm-

kotiga seikleja tarkvarataevas